A°. 1837. N°. 91.

Dingsdag, den 14den November.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Advertentien.

Degenen die genegen zijn en de noodige geschiktheid bezitten, om als MATROZEN dienst te doen aan Boord der Koloniale Schoener *DE BESCHERMER*, vervoegen zich ten bureele van den ondergeteekenden.

Paramaribo, den 13 November 1837.

De Administrateur van Financien,
CH. LEERS.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN Weldadigheid.

VERGADERING van HOOFDBESTUURDERS en onderscheidene COMMISSIEN, op Dingsdag den 14 November 1837, des avonds ten 7½ uren, in het lokaal van de Loge *CONCORDIA*.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN Weldadigheid.

De respective LEDEN, dewelke nog verschuldigd zijn, worden ten vriendelijksten uitgenoodigd, hunne achterstallige Contributien te willen voldoen, ten einde gemelde Maatschappij in de gelegenheid te stellen, hare verpligtingen na te komen.

Paramaribo, den 11 November 1837.

De Algemeene Penningmeester,
J. J. ENGELBRECHT.

(37003) De reeds geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF*, aan de *Weidestraat*, bekend onder La. D. No. 50; aankomende den Minderjarigen J. MENS, zal alsnu plaats hebben op *HEDEN* morgens om 9 ure, ten Huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Paramaribo, den 13 November 1837.

(8252) JOHN WILSON Jn. vertrekt.

Neder-district Nickerie den 1 November 1837.

(37004) JAMES MACARA vertrekt.

Scheepstydingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip *Agenoria*, Kapt. W. van der Kolff, van Rotterdam; hebbende 70 dagen reis; Passagier: de Heer H. Tyndall.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, laatst van Saramacca, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. H. Conzee, J. Wilkens, R. Taylor, A. Ricketts en Mejufvrouw A. C. Kup, benevens de Slaven Evin, Steba, Fortuin, Chanci en Christina.

Den 12den, het Schip *Henriette*, Kapt. J. C. Willems, van Rotterdam, laatst van Madera, hebbende 73 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 13den, het Schip *Sophia Maria*, Kapt. Jens Andresen, naar Amsterdam; lading: 513 vaten Suiker, 2 balen heele Koffij en 1 baal gebroke dito.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 20 September 1837.

Fransche Berigten.

PARIJS 11 September.

In een der ochtendbladen dezer hoofdstad leest men den volgenden brief door *Issah*, schoonbroeder van den Beij van Constantine, aan een der Fransche onderhandelaars geschreven, in welken brief, men de vastheid van het besluit van *Achmet*-Beij ten duidelijkste ziet doorstralen:

» Gij beklaagt u in uwen brief dat de Beij geen soortgelijk vergelijk heeft willen treffen, als tusschen de Fransche generaals en de bewoners van Oran tot stand gebragt is; maar dit is ongegrond: want de Beij is, door de gunst des Allerhoogsten, in het regtmatige en volle bezit van het rijk van Constantine benevens van al deszelfs onderhoorigheden; terwijl de emir *Hadji* van Mascara niet in datzelfde geval is, en geen gezag over Oran en onderhoorigheden voert, dan omdat zijne leger-bevelhebbers hem als het hoofd van alle bewoners beschouwen. De Beij is wettiglijk de vertegenwoordiger van den padishah, die hem met al zijne magt heeft bekleed, terwijl de emir *Hadji* van Mascara slechts eene tijdelijke magt uitoefent, die van geen wettigen aard is. De Beij kan in geen vergelijk komen zonder de uitdrukkelijke goedkeuring van Zijne Hoogheid, die God met zijne weldaden overladt, en de gunstbewijzen die de Beij zelf ontvangen heeft, gebieden hem om zijne pligt niet te overtreden.

» Wanneer de Fransche legerhoofden hunne onregtvaardige aanvallen op het rijk van Constantine voortzetten: God is groot! Hij zal helpen wier zaak goed is; zoo zij in tegendeel, van Bona wegtrekken, als de Beij alles aanwenden om het hen in goede verstandhouding te leven en hunne belangen te middelen. Maar op hetzelfde oogenblik dat gij, onvoorzigtig en onervaren mensch, in uwen brief gewaagt van de loffelijke pogingen die uwe legerhoofden zelven, en door hunne officieren en tolken, aanwenden om tot den vrede te geraken, die voor de Franschen zoo noodig is, zijn er daarentegen zoo vele anderen die, terwijl zij van vriendschaps-betuigingen overvloeijen, geheel daarmede in strijd te werk gaan; moet men dus niet wantrouwend worden? . . . . Wat aangaat de andere punten uit uwen brief, en die uit den brief welke aan *Saheb-taheb* gezonden is, begrijp toch dat de Bey geen levensmiddelen zonder geld of dan tegen inwisseling van krijgsbehoeften kan vertrekken; dat hij de magt, van zijnen meester hem gegeven niet kan versnipperen, en hem om die magt te schragen meer middelen ten dienste staan, dan waarover uwe legeraanvoerders kunnen beschikken om hem aan te vallen. Hij zal het u zelf zeggen, als gij het hem komt vragen."

— Men wil dat het Zwitsersch bestuur, door alles wat hier in de dagbladen gezegd is, omtrent hetgeen Frankrijk wel zoude doen, indien de Prins *Louis Bonaparte* zich wederom in Zwitserland vertoonde, eenigzins verontrust geworden is. In sommige kantons zijn de heethoofden, die sedert het besluit van den landdag omtrent de vreemde vluchtelingen en het besluit opzigtelijk *Conseil*, wat tot rust gekomen waren, weder aan het gisten geraakt en riepen luide, dat de Zwitsersche gastvrijheid zou geschonden worden, wanneer men den Prins den toegang tot het land en het verblijf op Arenenburg ontzegde. Het uitvoerend bewind moet echter begrepen hebben, dat een middenweg in deze het meest geschikte en gepaste was, en zou reeds diensvolgens de president van het voorzettend kanton herhaaldelijk naar Londen geschreven hebben, om den Prins den terugkeer te ontraden; tegelijk had men onderhandelingen alhier zoeken aan te knoopen, om de zaak in alle gevalle in der minne en reeds vooruit te regelen. De Prins moet in antwoord te kennen gegeven hebben, dat hij gedurende het fraaije jaargetijde zich bij een zijner vrienden nabij Londen bleef ophouden. Sommigen zien daarin des Prinsen voornemen, om zoodra de waakzaamheid der Fransche policie omtrent zijn persoon wat verflaauwd is, de reis door Frankrijk naar Zwitserland aan te nemen.

— Er hebben steeds veranderingen en verfraaijingen in deze hoofdstad plaats; die welke thans de meeste aandacht trekt, is de oprigting van twee fonteinen op het plein van *Lodewijk XV*, waarmede men reeds verre gevorderd is. Behalve dat dit eene zoo groote verfraaijing van het plein zal te weeg brengen, dat men gelooft hetzelve over drie maanden, wanneer men met dit werk in gereedheid zal zijn, niet meer te zullen herkennen, zoo heeft men met de oprigting dier fonteinen ook het oogmerk om, door middel van dezelve, dit plein, waar de zonnehitte soms ondragelijk is, gedurig te besproeijen, waarin verscheidene kleinere fonteinen, op eenigen afstand van elkaar over het plein verspreid, zullen behulpzaam zijn. De bodem der twee hoofd-fonteinen zal uit jodenlijm zamengesteld, en in vakken van verschillende kleuren verdeeld zijn.

— Een partikuliere brief uit Parijs behelst het volgende:

Het gouvernement heeft per telegraaf de tijding van het inschepen van den Hertog van Nemours ontvangen.

De tegenwoordigheid van Youssouf-Bey te Parijs, op het oogenblik, waarin men ernstig zich met de expeditie tegen Constantine bezig hield, had reeds doen gelooven, dat nog alle hoop tot het hervatten der onderhandelingen met Achmet-Beij niet was opgegeven; thans lezen wij in den *Semaphore* van Marseille het volgende:

» Er is van Bona eene stoomboot aangekomen. Naar luid van geruchten, waarvan ik de echtheid niet waarborgen wil, zouden de onderhandelingen zijn hervat geworden, en ditmaal zoude een officier van den Bey met den gouverneur een mondgesprek hebben gehouden, en zouden de bezwaren, die de door Busnach aangeknoopte onderhandelingen hadden doen afbreken, opgeheven zijn. Wij zien met ongeduld de bevestiging dezer berigten te gemoet, van welke wij hartelijk wenschen dat zij zich niet verwezenlijken zullen, want Achmet-Bey heeft reeds door zijne schijnbare onderhandelingen de expeditie tot September weten te vertragen, en als men nogmaals aan zijne voorstellen het oor leent zal Achmet-Bey de maand October bereiken, en zullen de Franschen onvoorzigtig zich door den arglistigen Beduin om den tuin hebben laten leiden, vermits de invallende regentijd beletten zal de expeditie te volvoeren, of althans haar op eene bedenkelijke wijze zal belemmeren."

Gisteren avond meende men, dat heden morgen de *Moniteur* de ordonnancie ter ontbinding der Kamers zoude behelzen. Maar hij

blijft zwijgen, en wij gelooven, dat er nog ettelijke dagen zullen verloopen, alvorens deze groote maatregel officieel zal worden aangekondigd.

De nieuwe Opera, aan welke de beroemde maker van den *Robert le Diable* arbeidt, zal in December aanstaande te Parijs worden opgevoerd. De Directie moet tot de uitvoering van dit werk groote kosten maken.

— Het ministeriele Avondblad, antwoordende op het artikel van *le Droit*, die gemeld had dat iemand, die een pistool ontvallen was op het oogenblik dat de Koning het paleis verliet, door de policie was in hechtenis genomen, verhaalt dienaangaande het volgende:

Toen jl. Donderdag, *na* het vertrek des Konings, de menigte die vergaderd was om den Koning te zien, reeds weder uit een ging, liet een schoenmakersgezel een pistool op den grond vallen, en bukte zich om hetzelve op te rapen. Uit een dadelijk daarop ingesteld verhoor, bleek dat dit ptstool afkomstig was uit de scheiding der nalatenschap van eene voor weinige dagen overleden bloedverwant, en dat hij zich geheel toevallig op den weg des Konings bevond. Alle genomen informatien hebben de waarheid zijner verklaringen bevestigd. Overigens was het pistool in zeer slechten toestand en niet eens geladen. Ook is de man reeds wederom op vrije voeten gesteld.

— De *Gazette de France* bevat het volgende artikel:

De geruchten wegens het huwelijk van eene der dochters van Lodewyk Filips met den Prins van Wurtemberg hebben volstrekt geenen grond. De gevoelens van den Prins, met eene zoo poëtische geestvervoering beschreven, waren niets anders dan een voortbrengsel der geduldige drukpers. De roman is uit, en de ontknooping heeft andermaal niets dat naar het echtelijk geluk zweemt. Voorshands moet men zich met de verbindtenis met het Mecklenburgsche Huis vergenoegen, tot dat men eenige andere Vorstelijke familie zal gevonden hebben, waarvan niemand heeft hooren spreken, en met welke de Europesche staatkunde zich niet bemoeit.

— In eenen brief uit Madrid van den 4 dezer, leest men:

Aller oogen zijn op Daroca gevestigd, waar een algemeen en misschien beslissend gevecht schijnt te zullen plaats hebben. Men vreest nog altijd de pogingen der geheime moordenaars, die vooreerst hunne misdadige ontwerpen schijnen uit te stellen, omdat er tot de verkiezingen der nationale garde te vele gewapende burgers op de been zijn.

Binnen weinige dagen zullen de Cortes beraadslagen over de verantwoordelijkheid, welke de Minister Pizarra, door eene inbreuk op de constitutie, op zich geladen heeft. Daar de meerderheid nog steeds vijandig is, vreest men dat het ministerie tot eene ontbinding der Cortes zal moeten besluiten.

Het regeringsblad van heden verklaart dat de te Madrid dezer dagen geloopen hebbende geruchten nopens het verlies van Vittoria en van wanordelijkheden in andere plaatsen van het noorden, volkomen onwaar zijn.

Duitsche Berigten.

FRANKFORT, 12 September.

Uit Stuttgart wordt het volgende berigt:

» Wij kunnen uit eene goede bron verzekeren, dat het door Fransche bladen gegeven berigt wegens het aanstaande huwelijk van den hertog *Alexander* van Wurtemberg met eene dochter van den Koning der Franschen gegrond is. Deze hertog *Alexander* moet niet verward worden met eenen anderen hertog *Alexander* van Wurtemburg, broeder van H. M. de Koningin en overste bij het Oostenrijksche regiment huzaren van aartshertog *Joseph*; eerstgenoemde is geboren den 28sten December 1804, een zoon van den in 1833 als Russisch generaal overleden hertog *Alexander*, die oom was van Z. M. den Koning, en heeft vroeger zelf in Russische krijgsdienst gestaan, waaruit hij in 1835, in den rang van Generaal-Majoor, ontslagen is. Z. H. is door zijne moeder en door zijne zuster, de gemalin van den regerenden hertog van Saksen-Koburg, met het Koburgsche geslacht verwant. Dezerzijds is de toestemming tot het voorgenomen huwelijk verleend onder voorwaarde dat de daaruit geboren wordende kinderen in de Protestantsche geloofsbelijdenis zullen opgevoed worden."

— Uit Lissabon schrijft men het volgende:

Dat de militaire opstand in het Noorden van Portugal is uitgebroken, met het doel om de constitutie van don *Pedro* te herstellen, welke in het vorige jaar door de beweging der nationale garde van de hoofdstad moest plaats maken voor de democratische staatsregeling van 1822 zich, met snelheid uitbreidde. Bijna nergens schijnt het Lissabonsche bestuur op de geregelde krijgsmagt te kunnen vertrouwen, die, het zij dan te regt of onregt, het daarvoor houdt dat de Koningin en die van haren rade voor de tegenwoordige beweging gestemd zijn. Valença, Castello Branco en een aantal andere plaatsen zijn in handen der opstandelingen. Zij hebben zich zelfs reeds van de belangrijke stad Santarem aan den Taag, meester gemaakt, doch die later, naar het schijnt, verlaten. Bij Valença heeft tusschen den burggraaf *Sa da Badeira* en de opstandelingen eene schermutseling plaats gehad. Uit Lissabon zijn kleine benden ruiters in het geheim vertrokken, om zich bij de opstandelingen te voegen, en wat meer zegt dat alles. de burggraaf *de Saldanha*, vroeger opperbevelhebber van het Portugesche leger, heeft zijn landgoed verlaten, om zich te midden van de krijgsmagt der voorstanders van don *Pedro's* grondwet te begeven. Te Lissabon heerschte natuurlijk ten gevolge van deze gebeurtenissen veel gisting. De nationale garde was in den nacht van den 30sten Julij onder de wapenen gekomen, op het gerucht, dat de opstandelingen tegen Lissabon in aantogt waren. De Cortes hadden den 28sten tot het indienen van een adres aan de Koningin besloten, waarin hun besluit te kennen gegeven werd, om tot elken prijs de tegenwoordige orde van zaken te handhaven, te gelijk met de dringende bede, dat de Koningin eene gelijke verklaring mogt doen. Donna *Maria* heeft echter de commissie, die haar dit adres zou aanbieden, onder het voorwendsel van ongesteldheid niet ontvangen. Men zegt, dat de eerste minister *de Oliveira* zich daarover met groote hevigheid tegen de Koningin heeft uitgelaten en haar onwaardiglijk heeft behandeld. Zeker is het dat alle de Portugesche ministers hun ontslag hebben gevraagd, doch dat tot genoemden dag alleen de Heer *de Oliveira* dat ontslag bekomen heeft. En der adjudanten van den gemaal der Koningin, Prins *Ferdinand* van Saksen-Koburg, is onder zijne oogen, als verdacht van met de opstandelingen te heulen, door nationale gardes gevangen genomen en op het punt geweest, om door het volk vermoord te worden. Het volk legde bij die gelegenheid groote verbittering tegen den Prins aan den dag. Men sprak er weder te Lissabon van, dat de Koningin aan boord van een Engelsch oorlogschip eene schuilplaats zou zoeken. De Engelsche Gezant lord *Howald de Walden*, heeft weder met het bezetten der forten aan den Taag gedreigd.

De Lissabonsche regeringsbladen van den 31sten Julij geven gunstige berigten wegens den begonnen strijd tegen de opstandelingen: doch op een dier bladen, dat te Londen ontvangen was, had men de volgende regels geplaatst: *»Geloof niet, wat de bladen verhalen, eene nieuwe omwenteling naakt; zij zal zeer bloedig zijn."*

— Uit Napels wordt gemeld, dat door het gansche koningrijk, dank hebbe de krachtdadige maatregelen van den jongen onverschrokken vorst, de rust en orde thans weder geheel is hersteld. Nopens den opstand, die te Penne in Abruzzo was uitgebarsten, verneemt men nog dat door eenige belhamels het bestaan der cholera tot aanleiding was genomen; zij wierpen verwstoffen in de waterputten, verzekerden dat de regering het volk wilde vergiftigen, kregen alzoo eenigen aanhang, proclameerden eene constitutie en benoemden andere overheden. Den volgenden dag zoude een *Te Deum* worden gezongen. doch in stede hiervan hield de bisschop Ricciardo eene gemoedelijke aanspraak tot de vergaderde gemeente, verklaarde dat de vergiftiging een verdichtsel was, dat de constitutie tegen den wil des Konings door een paar raddraaijers en eenige weinige verdoolden was uitgeroepen, en dat de gansche onderneming een gruwel was in de oogen van God. Hierop betuigde de verzamelde menigte de opgedrongen constitutie niet te begeeren, alles vorigen staat van zaken terug der revolutie maakten zich uit

— Uit Konstantinopel wordt tus het volgende gemeld:

De Koninkl. Fransche Roussin, heeft op den 20sten d tie bij den Sultan gehad, om kendmakingsbrief van zijnen gens het huwelijk van den Her te overhandigen. Te dezer gele de eer aan Z. Hoogh. te berig overbrenger was van eene po welke Z. M. de Koning hem aanbood, in beantwoording va langs gedane geschenk der ber Pergamus, en dat hij tevens g een aantal geografische kaarten bruik der Ottomanische zeemag ken. Deze nieuwe bewijzen van den Franschen Monarch w Sultan met veel erkentelijkheid Op denzelfden dag werden, in van Z. Hoogh, een fregat, e twee kleinere vaartuigen alhier naal van stapel gelaten. Bij de vlagden en wimpelden alle liggende oorlogschepen, en lo wone salvo's, terwijl de verza nigte een herhaald hourah! aan

Volgens een bevelschrift va zijn Turksche Ingenieurs bezig planteekening der hoofdstad te naar welke eene topografische namen der straten en wijken z gegeven worden.

Uit Smyrna heeft men dd. 15 dat het Turksche eskader, hetw Mytilene verlaten had, den 0 naal van Ipsara was gezien gew

De pest rigt, helaas, bij voo verwoestingen onder de bevolki stad aan.

Schepen in Lad

NAAR AMSTERDA

Het gekoperd Tweedeks Barksch Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij Deg Sluit 30 November of *uiterlijk*

Het gekoperd Driemast Galjoots Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebro Heeft een doorloopende Assurantie Po pCt. premie.

Het Schooner Kofschip *de Zeem* L. Haasnoot. — Adres bij Gebroeders een doorloopende Assurantie Poli premie.

Het gekoperd Tweedeks Drie *Gebroeders*, Kapt. S. Y. Par J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Drie *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lan J. F. Favereij.

Het Nederlandsch Schooner Ko *Gebroeders*, Kapt. Jan Klaas Pot J. M. Samson. — Sluit 15 Novem

Het Nederlandsch Kofschip Kapt. Thomas Lange. — Adres

Het gekoperd Tweedeks Barksch Jan Hilbrands. — Adres bij J. Ly

Het gekoperd Tweedeks Drie *Wilhelmina*, Kapt. Johan Nielse bij C. J. Leijsner.

NAAR ROTTERDA

Het gekoperd Bergantijnschip Kapt. Frans Popken. — Adres Scheffer.

Ter Drukkerij van J.